

ע"פ 33287/02/17 - עammer דבאה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 33287-02-17 דבאה נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט ערן קוטון
ערעור עammer דבאה
נגד מדינת ישראל
משיבה
פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לערורה בעכו (להלן: "בית משפט קמא"), שניתנה ביום 9/2/17.

כללי

2. המערער הגיש לבית משפט קמא בקשה להארכת מועד להישפט בגין דוח ערורה (להלן גם: "הדו"ח" או "הודעת תשלום קנס") שניתן ביום 15/3/2015 בשעה 20:47, בגין עבירה של שימוש בטלפון נייד בעת שהרכב נע, שלא באמצעות דיבורית.

בית משפט קמא דחה את הבקשת המערער אינו משלים עם ההחלטה.

הערעור

3. על פי הودעת הערעור, בעת עירication הדוח ציין המערער "אני לא השתמשתי". ב"כ המערער שלח ביום 6/1/16 בקשה להישפט בעטיו של הדוח, תוך ציון כי השוטר עורך הדוח לא פירט בדוח "עד מתי ניתן לשלם את הקנס". המערער קיבל מכתב מרשות האכיפה והגביה לתשלום הקנס בתוספת פיגורים. ביום 2/5/16 שלח ב"כ המערער מכתב בדואר רשום למרכז לשירות לטיפול בדי"חות תנועה על קר שבועים 6/1/16 שלח בקשה להישפט, אלומ מתוך "שכחה מושדרית" הבקשת לא נשלחה בדואר רשום. לפיכך, ביקש ב"כ המערער לבטל את הדרישה לתשלום ולזמןו למשפט. ב"כ המערער לא קיבל תשובה למכתבו. לאחר הגשת הבקשת לבית משפט קמא נמסרה תגובת המשיבה. המשיבה התנגדה לבקשת, תוך ציון כי אין הזכה לכך שהבקשת להישפט נשלהה במועד. לטענת המערער, המשיבה ובית משפט קמא לא התייחסו לטענה לפיה השוטר שערק את הדוח לא פירט בו עד מתי יש לשלם את סכום הקנס. لكن לדבריו "התקווה לבקש להישפט לא עברה".

.4. לטענת המערער, טעה בית משפט קמא כאשר לא נענה לבקשת הארצת המועד להישפט, טעה "בачילו את החוק", טעה "בפרשו את החוק", ויתר נימוקיו "פרשו במהלך הדיון בערעור".

לפיכך, התבקש בית משפט של ערעור לבטל את החלטת בית משפט קמא ולהורות על קבלת הבקשה להארצת המועד להישפט.

מהלך הדיון

.5. בדיון שהתקיים בגין הערעור לא טרכ המערער להתייצב, מבלתי שבית המשפט פטר אותו מחובבת התייבות.

.6. ב"כ המערער התיצב בגפו והפינה את בית המשפט לדוח שנרגש. לדבריו, בסמוך לפרקי ה' שכותרתו "תשלום קנס" נרשם כדלקמן: "את הקנס שנקבע לעבירה בחוק בסך 1,000 ₪, אלף ₪ עליך לשולם תוך 90 ימים ממועד הודעה זו, ולא יאוחר מיום [_____], זולת אם תור מועד זה תודיעי", כמפורט בפסקה 2 מעבר לדף, כי רצונך להישפט בבית משפט על העבירה".

.7. מעבר להפניה זו לא טען ב"כ המערער טענות מהותיות נוספות. לדידו נוכח השגגה שנפלה תחת ידי השוטר עורך הדוח וכי שצין בהודעתה הערעור, לא חלף כלל המועד להגשת הבקשה להישפט. لكن על בית משפט קמא היה לקבל את הבקשה. נטען כי בית משפט קמא התיחס לפסק דין של בית המשפט העליון לפיו במקרים מסוימים יש הצדקה לקבל את הבקשה. לגישתו של ב"כ המערער המקירה Dunn הוא אחד מאותםקרים.

.8. המשיבה התנגדה לקבלת הערעור בטענה שהדוח שנערך עומד בתנאי החוק והחלטת בית משפט קמא בדיון יסודה. עוד הפנחה המאשימה למועדים שבהם נשלחו בקשות המערער, כאמור במסמכים שצורפו להודעתה הערעור, ולכך שהבקשה להישפט הגיעה בסופו של יום לעדיה לאחר חודשים רבים מיום ערכות הדוח.

דין והכרעה

.9. בחרנתי את הנתונים שלפניי וشكلתי עניינו של המערער.

.10. بتاريخ 3/10/20, בשעה 20:47, קיבל המערער הודעה תשלום קנס על סך 1,000 ₪,ובה נרשם מפורשות כי עליו לשלם את הקנס תוך 90 ימים ממועד ההודעה, זולת אם תור מועד זה יודיע כי ברצונו להישפט בבית משפט על העבירה.

.11. סעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע כדלקמן -
עמוד 2

(א) מי שנמסרה לו הודעה תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום הממצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצויין בה, זולת אם فعل באחת מדרכיהם אלה:

(1) הגיע לתובע, תוך שלושים ימים מיום הממצאה, בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולענין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירה מעוררת מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נגבר ברכב, העמידו או החנוו, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27 לפקודת התעבורה - אם הגיע לתובע את הבקשת לביטול תוך תשעים ימים מיום הממצאה; החלטת התובע בבקשת לפי פסקה זו סופית, ואולם רשאי הקנס להודיע על רצונו להישפט;

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום הממצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה.

מי שהגיש בקשה לביטול כאמור בפסקה (1) לא יהיה רשאי להודיע על רצונו להישפט כאמור בפסקה (2), אלא תוך שלושים ימים מיום הממצאת ההודעה על החלטת התובע בעניין הביטול.

(ב) לא שילם אדם את הקנס במועד ולא הודיע שיש ברצונו להישפט על העבירה, תיוסף על הקנס תוספת פיגור בשיעור האמור בסעיף 67 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; גבית הקנס תיעשה כאמור בסעיפים 68 ו-70 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וסעיף 69 לאותו חוק לא יחול.

[...]

(ה) תובע רשאי לדון בבקשת שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות בבקשתו ושמנוו ממנה להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה.

.12. סעיף 230 לחוק הנ"ל מорנו - מיום 17.1.2010

תיקון מס' 60

ס"ח תש"ע מס' 2223 מיום 17.1.2010 עמ' 310 (ה"ח 456)

הוספה סעיף 229 א

הודיעו אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תשליך לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעהתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחייבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דיןו לקנס, לא יפחית הקנס מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפתחתו.

תיקון מס' 7

ס"ח תשמ"ז מס' 1213 מיום 9.4.1987 עמ' 113 (ה"ח 1703)

עמוד 3

230. הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצנו להישפט על העבירה, תשליח לו הזמנה למשפט; בית המשפט רשאי, מnimוקים שיירשםו, לקיים את המשפט גם אם ההודעה האמורה ניתנה באיחור. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דין לכנס, לא יפחית הכנס מהסכום הננקוב בהודעת תשלום הכנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו.

17.1.2010 מיום

תיקון מס' 60

ס"ח תש"ע מס' 2223 מיום 17.1.2010 עמ' 310 (ה"ח 456)

230. הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצנו להישפט על העבירה, תשליח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעהו; בית המשפט רשאי, ~~מן nimוקים שיירשםו, לחייב את המשפט גם אם ההודעה האמורה ניתנה באיחור~~, בלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מnimוקים מיוחדים אחרים שיפורט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דין לכנס, לא יפחית הכנס מהסכום הננקוב בהודעת תשלום הכנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו.

13. הוראת החוק מתיחסת אפוא לתשיעים הימים העומדים לרשות מקבל הדוח לצורך ביצוע הפעולה הנדרשת ולא למועד ספציפי ופרטני הננקוב בהודעת הכנס.

הודעת הכנס שקיבל המערער עומדת בדרישות החוק, והעובדה שלא צוין בה המועד האחרון אשר עד אליו יכול המערער להגיש את בקשתו להישפט אינה מאינת את חובתו להגיש את הבקשה במסגרת תשיים הימים המוקցבים לך.

נקבע בעניין זה בב"ש (מחוזי נצרת) 803/08 **עטף נ' מדינת ישראל** (29/12/08) -

"בעבירות של ברירת משפט, הכלל הוא, כי הכנס מוטל ללא משפט, ורק לבקשת מקבל הכנס, יתקיים הליך של משפט. [...]

משהכלו הוא, תשלום קנס ללא משפט, הרי, שהחריג לכלל הוא, הבקשה להישפט, ומסקן, יש להתייחס בדוקנות למועדים שנקבעו בפסקה, ורק מקום בו מקבל ד"ח לא ידע ולא יוכל היה לדעת, על קבלת הד"ח, או מקום בו ישנן נסיבות חריגות אחרות,יטה בית המשפט, להאריך את המועד כמבוקש".

14. במקרה דין היה על המערער להגיש את בקשתו עד תחילת חודש ינואר 2016. דומני כי לא לחינם צורף להודעת הערעור בכתב בכתב יד המהווה בקשה להישפט אשר לכaura נכתב בתאריך 6/1/16.

מכל מקום, בהתאם לתקנה 42(א) לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, הודעתה על בקשה להישפט תומצא לפי המعن הרשום בטופס 8 א וטור התקופה הקבועה בהודעה. על פי תקנה 42(ב) לתקנות הנ"ל, קבלה על משלוח ההודעה בדואר רשום תהיה ראייה לתאריך המשלו. בדונו, לא הוצאה קבלה על תאריך המשלו, וב"כ המערער הבahir בדיעבד כי בטעות לא נשלחה הבקשה בדואר רשום.

כך או כך, לסופו של יומם נשלחה בקשה להישפט רק ביום 16/5/2, עליה הגiba המשיבה בתשובהה מיום 16/6/5, לפיה היה עליו להגיש את בקשתו תוך תשעים ימים ומידע זה הובא לידיות המערער בהודעת תשלום הקנס. הבקשת להישפט הוגשה לאחר המועד שנקבע, ולכן אין אפשרות המשיבה לכבד את בקשתו.

15. בית משפט קמא צין כי מלכתחילה הבקשת להישפט הוגשה באחור ואף לא נשלחה בהתאם לפרטודה התקינה והמתבקשת על פי התקנות. משום כך מצא לדחות את הבקשתה.

16. סבורני כי אין מקום להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא.

17. ראשית, איני מקבל את הטענה לפיה בהיעדר מועד מפורט המסיים את תשעים הימים כי אז כלל לא חולפת תקופה זו. כפי שצווין, החוק לא עוסק במועד ספציפי, אלא במכסת הימים אשר במסגרתו ניתן להגיש את הבקשתה להישפט. העובדה שקיימת בהודעת הקנס רובייקה המיועדת לכתיבת המועד האחרון אינה מבטלת את תקופת תשעים הימים ומטרתה היא אך לשיער למקבל הודעה הוועדה. ככל שרובייקה זו אינה מפורטת בידי השוטר העורך את הודעת הקנס, יכול הנגה מקבל את ההודעה לחשב את מכסת הימים בכוחות עצמו וללמוד באופן אישי על המועד האחרון לשילוח הבקשתה להישפט.

קיבלת טענת המערער בהקשר זה עלולה לבטל ולאין לחולוטן את הוראת החוק הבאה לביטוי מפורש בהודעת תשלום הקנס אשר אותה קיבל המערער.

18. שניית, התקנות מחייבות משלוח בקשה בדואר רשום ולא בצד.

כל שכן נשלחה הבקשת להישפט ביום 16/1/6,ברי כי אין לדעת אם התקבלה כלל ועל ידי מי. העובדה שהבקשתה שנשלחה ביום 16/5/2 קיבלה התייחסות ראשונה כבר ביום 16/5/18 ותשובה מפורטת ביום 16/5/6 מצבעה על חשיבות משלוח בקשות מן הסוג דנן באמצעות דואר רשום, ולא לחינם נקבעה בתקנות הוראה ברורה בהקשר זה.

19. שלישית, לא הוצגה כל סיבה מוצדקת לאי הגשת בקשה להישפט במסגרת מגבלות החוק ובהתאם לתקופה הקבועה בו.

20. רביעית, אינני סבור כי עלה בידי המערער להוכיח כי אי קבלת בקשתו תביא לעיוות דין בהתאם למבchnim שנקבעו בפסקת בתיהם המשפט.

aphael בקשר זה כאמור ברע"פ 9142/01 **איטליה נ' מדינת ישראל** פדי נז(6) 793 (20/10/03), אשר עסוק בעיקרו בבקשת לביטול פסק דין שניית בהיעדר התייחסות.

גם בעובדה שנרשם בדוח, מפי המערער, כי לא השתמש בטלפון הנייד אין כדי להצביע על עיונות דין שנגרם עקב אי קבלת הבקשה.

aphael בקשר זה כאמור לדוגמה בرع"פ 7709/13 סASI נ' מדינת ישראל (28/11/13).

.21. בשולי הדברים, אף לא בשולי חשיבותם, אעיר כי קשה להטעם מכך שהמעערער עשה דין לעצמו ונמנע מהתייצב לדין שנקבע בערעור שהגיש, מבלתי שהגיש בקשה ומבלתי שניתנה החלטה הפוטרת אותו מחובות התביעות.

לא מצאתי לנכון למחוק את הערעור על הסוף, אולם אין להוציא מכלל אפשרות כי התנהלותו זו של המערער אף מצביעה על התנהלותו בעת קבלת הודעה תשלום הקנס.

.22. בהינתן כל האמור לעיל סבורני כי יש לדחות את הערעור.

פסק הדין ניתן בהיעדר הצדדים על פי הסכמתם.

המצוירות תשלח עותק לצדים ותזودא קבלתו.

ניתן היום, כ"ז שבט תשע"ז, 23 פברואר 2017, בהיעדר הצדדים.